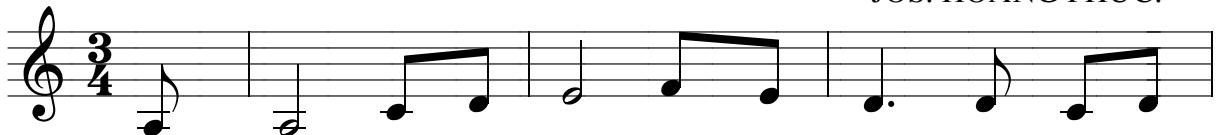
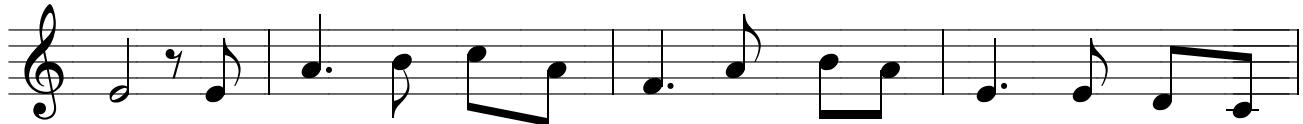

TÌNH CHÚA HIẾN TRAO

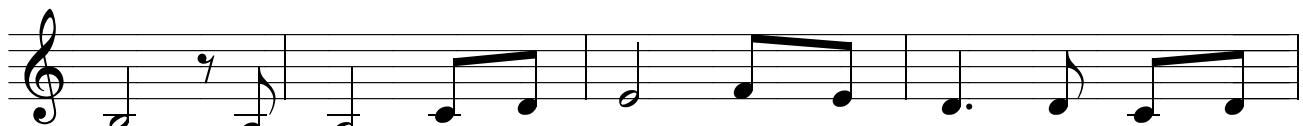
JOS. HOÀNG PHÚC.

Hằng ngày con vẫn thấy Chúa giang tay trên thập tự
Lặng quỳ bên Thánh giá phút suy tư con nhìn lên
Nhục hình bao đau đớn suốt canh thâu, thân mình rướm

giá. Mà sao con vẫn hững hờ, vẫn cứ vô tình, sống cho riêng
Chúa. Vì đâu Chúa đã hạ mình đến với nhân trần, sống kiếp con
máu. Vòng gai nhọn sắc trên đầu, bao nỗi áu sầu, Chúa vẫn cam

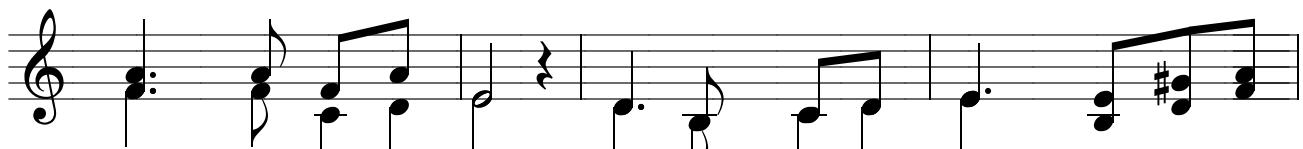
mình. Để rồi qua năm tháng Chúa yêu con, thỉnh lảng không
người. Và rồi con đã thấy chính trái tim nhân hậu của
chịu. Nhọc nhằn tàn hơi sức, Chúa bước đi vai nặng Thập

nói, Tình yêu trao hiến một chiểu, Thánh giá tiêu điều: chuộc tội thế
Chúa. Vì yêu nhân thế tội tình, Chúa đã hiến mình: tình yêu hiến
giá. Đồi cao hiu hắt nắng chiểu, ôi phút nhiệm mầu: Ngài đã hiến

nhân. Lay Chúa! Tình Chúa yêu con, sầu lắng héo
dâng. thân.

hon, con nào thấu hiểu. Con nguyện xin đoan hứa: từ nay yêu

Chúa đáp đèn lối xưa.